

Recensie

theaterkrant.nl/recensie/invited-10/ultima-vez-seppe-baeyens

Invited (10+)

Ultima Vez, Seppe Baeyens

★★★★☆ Dans

3 maart 2018 - Tanzhaus Nordrhein-Westfalen (D) -
Kleine handreikingen of een groot gebaar

Door Moos van den Broek gepubliceerd 14 maart 2018

De Vlaamse choreograaf Seppe Baeyens creëert zijn tweede grote productie, dit keer met een volledige intergenerationale cast van non-professionals. *Invited* is een coproductie van Ultima Vez en KVS. Met hulp van een uiterst verleidelijke interactieve publieksstrategie waagt Baeyens zich aan het onderwerp inclusie.

In de zaal ligt een lang blauw object gedrapeerd in cirkels. Een voor een zetelen de toeschouwers die binnen druppelen zich op het object, naar het voorbeeld van hun voorgangers. Er zijn uiteindelijk nauwelijks nog plaatsen te vinden, de laatste gasten wringen zich tussen de menigte. Een kleine groep mensen begeeft zich naar de vier banken in de hoeken van de zaal. Dan gaat het licht uit, een bijna heilig moment is het. Als het weer aangaat verplaatst een oude man de enige stoel in de zaal en tilt een jonge vrouw het uiteinde van het object, dat veel weg heeft van een megagroot touw, op haar schouders. We volgen haar voorbeeld en lopen een patroon door de ruimte. Een gemêleerde trein van mensen beweegt zich door de zaal.

Seppe Baeyens is een tamelijk autodidactische maker en danser. Onder de vlag van Kopergieterij creëerde hij de ontroerende voorstelling *De (on)mogelijke vriendschap van Augustijn en Stef*, die direct al internationaal toerde. Daarna volgde *Tornar*, gemaakt in

samenwerking met Ultima Vez, waar Bayens sinds 2011 resideert. Hij creëerde dit groepswork met zowel professionele als non-professionele dansers, het werd het begin van zijn onderzoek naar het begrip 'gemeenschap'.

Pas aan het eind heb je een indruk wie de vijftien performers zijn met wie Baeyens zijn laatste voorstelling *Invited* ontwikkelde. Ze zijn piepjong en stokoud, duidelijk een dwarsdoorsnede van een cultureel diverse gemeenschap. Na een lang onderzoek vond Baeyens een manier om deze groep volledig te laten opgaan in het publiek. Zonder ergens dwingend te zijn nodigen de performers van *Invited* toeschouwers uit tot deelname. Met een kleine handreiking worden we een voor een meegenomen in eenvoudige rituelen; samen oversteken naar de overkant, tegenover elkaar staan in de cirkel of de hand van de ander in beweging brengen. Zo geeft de voorstelling een inkijkje in wat het betekent beweging te organiseren, samen te creëren; choreograferen.

In een van de typische ordeningen van het zestig meter lange touw groeperen we ons in rijen voor de drie live musici als in een concert. Zo leidt de wandeling met het object ook tot ruimtelijke en scenografische inzichten. Dat object is overigens volledig geïnspireerd op *Rope* van de Vlaamse kunstenaar Ief Spincemaille, die complete stadsprojecten ontwikkelde met zijn door gedetineerden geweven 'touw'. Baeyens realiseert feitelijk een vertaling daarvan in de blackbox vanuit zijn fascinatie voor dans en beweging. Net als in het werk van Spincemaille staat de verbinding centraal. In een wereld waarin het gemeenschapsgevoel steeds verder zoekraakt, benadrukken Spincemaille en Baeyens in hun kunstprojecten, eenvoudig en effectief, de urgentie van de samenkomst en het samenzijn.

De experimentele, jazzy muziekcompositie van het trio Stef Heeren, Kwinten Mordijck en Karen Willem leidt uiteindelijk tot een opzweepende climax. Een menigte vermenigvuldigt en bundelt zich ten slotte in het midden van de cirkel. Nergens wordt de rituele en interactieve strategie van *Invited* dogmatisch of gênant, dat op zichzelf is al een verdienste. In een fijne en zorgvuldig uitgedachte ontmoeting met het publiek maakt Baeyens voelbaar wat de kracht is van de collectieve handeling.

Foto: Danny Willems

@Theaterkrant 2018